

Drøftelse, som udfordres til at vedtage dem. Det forekommer mig i det mindste at være naturligt og passende. Hvad den Maade angaaer, hvorpaa Udkastet vil have den tredobbelte Behandling af Sagen, som ogsaa var foreslaaet i den Forretningsorden, som gjaldt ved den forrige Rigsforsamling, anvendt, da er dette Noget, hvorom der kunne være forskellige Meininger. Jeg skal imidlertid ikke gjøre noget specielt Forslag om, hvorledes den maaskee kunde anvendes noget anderledes, siden et saadant Forslag, som kommer fra en enkelt Mand, dog ikke kan vente at gaae igjennem. Jeg troer ogsaa, at ved en rigtig Anvendelse af de Grundsaetninger, Udvalget har vedtaget, Meget kan opnaaes; dog forekommer det mig, at navnlig § 13, som taler om den første Behandling, har noget Uklart, idet den siger, at ethvert Lovforslag ved den blot skal drøftes i dets Almindelighed. Der er ikke Tale om, at der kan finde nogen Deling Sted i de forskellige Afsnit, og naar det er en vidtløftig Lov vil det dog ikke kunne gaae an, at den skulde tages under Behandling under Et, saa at Enhver, der vil tale derom, skulde ytre sig om Loven i sin Heelhed. Der kunde vel være Anledning ved mange Sager til at inddele dem i visse Afdelinger, med Hensyn til de Grundsaetninger, hvorfra Loven gaaer ud. Dette synes ogsaa at være forudsat i § 16, da den lige saa godt refererer sig til Behandlingen efter § 13 som til Behandlingen efter de følgende Paragrapher. Men der er dog ikke i § 13 udtrykkeligt talt om nogen Inddeling, som skal lægges til Grund for Sagens Forhandling; den siger kun, at Forslaget skal blot drøftes i dets Almindelighed. Jeg veed ikke, om Udvalget med nogen Modification i Udtrykket vilde nærmere opklare, hvad der er Meningen, der, som jeg troer, navnlig naar man seer hen til § 16, vistnok umuligt kan være den, at hele Loven skal behandles under eet. Hvad § 15 angaaer, saa forekommer det mig, at det der nævnte Antal af 10 Medlemmer i Forhold til Forsamlingens Medlemstal er noget vel stort; og ligesom det er rimeligt, at man i Folkethinget vil vedtage 15 Medlemmer, som det tidligere brugtes ved lignende Leiligheder, saaledes synes det, at 8 Medlemmer her kunde være passende.

Røster: Det ærede Udvalg har besluttet at indstille, at den Tidsbestemmelse, der er foreslaaet i §§ 14 og 15, nemlig 3 Dage, skulde forandres til 3 Gange 24 Timer i Overeensstemmelse med hvad der tidligere er nævnt ved § 9. Jeg vil tillade mig at henstille, om ikke Tiden skyder u hensigtsmæssig langt ud imellem de 2 Behandlinger, derved at anden Behandling ikke kan begynde før i Virkeligheden den 4de Dag, efter at den tidligere er bleven tilendebragt, og om der i saa Henseende ikke er et andet Forhold end ved Tidsbestemmelsen i § 9. Efter denne vil nemlig Betænkningen, der er omdeelt ved Begyndelsen af et Møde, virkelig kunne komme for den tredje Dag. Men naar f. Ex. en Behandling er tilendebragt om Mandagen, kunne vi, efter den bebudede Forandring i §§ 14 og 15, ikke faae samme Sag for til ny Behandling før Fredag, naar der skal være gaaet 3 Gange 24 Timer, hvorimod den, naar der staaer tredje Dag, allerede vilde kunne komme for om Torsdagen, hvilket ogsaa er Tilfældet efter (§ 9.) Betænkningen er forelagt ved Begyndelsen af Mandagsmødet. Saaledes kommer da Tidsbestemmelsen til at faae et forskjelligt Indhold i de forskjellige §§ 9, 14 og 15. Det kan ved flere Leiligheder være meget magtpaaliggende, at man ikke ved Regulativet er nødsaget til at lade saa lang Tid gaae hen, og det er vel ikke undgaaet min Opmærksomhed, at Thinget har fuld Raadighed til at kunne tage Beslutning om at tage Sagen tidligere for, men jeg troer dog, at det allerede er godt, om Regulativet ikke gjør Indskrænkninger, som kunde foranledige Undtagelser.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger ved hvad der er yttret siden jeg sidst talte. Udvalget har med Hensyn til § 11 netop lagt Bægt paa, at Lovforslag af Thingets Medlemmer skulle være afattede i Lovsform. Man har troet, at det var formeget forlangt, at et Medlem ved en almindelig Anskuelse om en vis Gjenstand, skulde kunne fremkalde de Virkninger med Hensyn til Anvendelsen af Thingets Tid, som Indgivelsen af private Lovforslag jo maa medføre, og man har troet, at det vilde være den mindste Fordring, man kunde gjøre til den,